

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1741

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546628

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546628|LOG_0035

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546628>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

hoc falsum & huic terræ bonum istum odorem conciliari per liquorem aliquem odoratum seu resinam, quæ ex arboribus effluuebat; de qua re ulterius vide in subsequente libro tertio caput quartum ad *Canarium odoriferum*, & Cap. Sextum ad *Nanarium minimum*.

EXPLICATIO

Tabula Duodecima,

Quæ exhibet PSEUDO-SANDALUM Amboinense, S. suru incolis dictum.

- A. Ejus ramum.
- B. Florum umbellam denotat.

OBSERVATIO.

Arbor hæc obiter etiam describitur & commemoratur a Valent. in *Amboinæ Descript.* p. 208. No. XXXV.

CAPUT DECIMUM NONUM.

Lignum Papuanum. Caju Rassamala.

Licet hæc arbor in Amboina sit exotica & incognita, hic tamen eam, quum ejus lignum ex vicinis locis in forum venale adfertur, describere oportet, saltem in quantum de ejus forma quid ex relatu dignoscere potuerim, estque juxta testimonium Ceram-Lauwerensium vasta & excelsa arbor, æque in litore, ac in montibus & vallis crecens, folia formam habent Syderoxyli, sunt autem paulo minora: Ulterior ejus forma ipsis Ceram-Lauwerensibus ignota est, quum Onin-Cubiayæ incolæ, ubi plurimum crescit, homines sunt barbarissimi, qui peregrinis non permittunt, ut suas intrent silvas; Hujus arboris nulla pars in usum adhibetur, nisi crassæ ejus radices, quæ magno labore ex terra eruuntur & exciduntur, & tam diu in silvis relinquentur, donec exterius lignum crassitatem duorum digitorum habens, computruerit atque interior remanserit substantia, cor dicta, quod in magnis frustis venale adfertur, quum hæc plerumque curvis habent crassitatem & ultra, ulnam seu duos pedes sint longa, durissima & ponderosa, intricata, & findendo difficillima; Color horum duplex est, in magnis enim frustis mellei est coloris cum paucis cinerei mixtus, plurimis constans tenuissimis venis, quæ magis albiant reliquias. Minora frusta seu radices sunt magis albantes vel flavescentes rarioribus venis, & tenuiori constantes substantia, Sandalo citrino, seu Ebori sordido similes, sed duriores sunt Sandalo, utrumque vero odor idem est, in florum odorem vergens, sicuti Malacenses dicunt ad *Styracem liquidam* accedens, ipsis dictam *Rassamalla*, sed ita languidus est, ut vix in crudo percipiatur ligno, magis autem si radatur, & maxime si carbonibus imponatur: In magnis frustis quoque non ita gratus est, estque æmulus acidæ *Sagumantæ*, sique manducentur, sapor *Rassamalla* itidem percipitur, qui maxime ad falsum vergit, vel uti aqua languida ex acidulis, sine tamen aliqua acrimonia, vel ardore.

Quum itaque hæc arbores ac radiees tam durum gerant lignum, & incolæ securibus fere destituantur, hinc tam diu has relinquunt arbores, donec præ senectute computræcant ac decidunt, quarum radices deinde ope ignis separant, quas Ceram-Lauwerenses in ordinata secant vel cædunt segmenta, ut hi etiam, quum securibus magis instructi sint, recentes radices facile eruere possunt, quæ tamen non ita bonum præbent odorem, ac illæ, quæ sponte putrefescunt: Sæpius animo perpendi, an non esset species *Styracis* arboris, quum vero Ceram-Lauwerenses mihi affirmabant, nullum exudare Gummi vel resinam, neque in trunci ligno peculiarem observari odorem, hinc ab illa recessi tententia.

Nomen. Latine *Lignum Papuanum*: Malaice *Caju Rassamala*, & *Caju Papua* juxta locum, in quo crescit Ceram-Lauwerenses ipsi hoc lignum vocant *Caju Samarra*.
Tom. II.

zyde, maar by nader onderzoek bevont ik dit onwaarachtig, en dat dien goede reuk de aarde wierde medegedeelt, door eenige welriekende vogt of traan, die van baare boommen quam af te druipen, ziet bier van breder in 't volgende derde boek, Cap. 4. in *Canarium odoriferum*, en Cap. 6. in *Nanarium minimum*.

UITLEGGINGE

Van de twaalfde Plaat,

Dewelke vertoont den Amboinsche Baster-Sandel boom, S. suru by de Inlanders genaamt.

- A. Wyft aan een tak daar van.
- B. Den Bloem-tros.

AANMERKINGE.

Deze boom wert ter loop mede aangeroert en beschreven van Valent. in de beschryving van *Amboinæ* p. 208. No. XXXV.

XIX. HOOFSTUK.

Papuane-Hout.

Alhoewel dezen boom bier in Amboina onbekent is, zo moet ik egter, om dat zyn bout uit de naaste plattzen hier ter markt wert gebragt, dezelve beschryven, immers voor zo veel ik van zyn gedaante heb kunnen vernemen, zynde na het verhaal van de Ceram-Lauwers een groote hooge boom, zo wel op strand, als in 't gebergte, en de valeyen wassende, de bladeren gelyken na die van 't Yserbont, doch zyn wat kleinder: Zyn nadere gedaante is bun Ceram-Lauwers zelfs onbekent, om dat de Inwoonders van Onin-Cubiay, daar by meest valt, zeer wilde menschen zyn, die de vreemdelingen niet wel in baare boschen willen laten komen, van deze boommen wert niets genomen of gebruikt, dan de dikke wortelen, die men met groote moeite uit de aarde kapt, en dan zoin 't bosch laat leggen, tot dat het buitenste bout, (omtrent twee vingers dik zynde) daar afrotte, en het binnenste kerte overblyft, 't welk men met grote stukken te koop brengt, want die stukken zyn gemeenelyk een been of wat meer dik: een elle of twee voeten lank, zeer hart en swaer, warrig, en moeilijk om te kloven: De couleur is tweederlei, te weten die van de groote stukken hooning-verwig met wat graauw gemengt, en vol fyne aderen, cewelke witter zyn, dan de andere: De kleinder stukken of wortelen zyn witter of bleek-geel, met weinige aderen en fynder van substantie, het ghele Sandel, of vuil yvoor zeer gelyk, doch harder dan het Sandel, maar de reuk van beide is eenderlei te weten: na bloemen trekkende, of zo de Maleyers zeggen, na *Styrax liquida*, by bun lieeden *Rassamalla* genaamt, doch zo slap, dat men dezelve aan 't rauw bout qualyk gevraar wert, doch meer in 't raspen, en nog sterker op kolen: In de groote stukken is die ook zo lieffelyk niet, wat trekkende na goore *Sagumanta*, en in het kauwen gevoelt men ook den smaak van *Rassamalla*, maar trekt merkelyk na den brakken, of gelyk verlagen water uit een suurborn, zonder eenige scherpte, of bitte.

Dewyl dan deze boommen en wortelen zo bart van hout, en de Inwoonders qualyk van bylen verzien zyn, zo latenze die meest staan, tot datze van ouderdom verrotten en omvallen, daarze dan de wortelen naamaals afbranden, en die de Ceram-Lauwers dan in fatzoenlyke moeten zagen of kappen, gelyk zy lieeden ook zelfs (als zynde beter van bylen verzien) de versche wortelen ligt kunnen uitkappen, doch die evenwel zo goed van reuk niet en zyn, als die van zelfs rotten, ik hebbe dikwils gedagt, of het niet wel een soorte van *Styrax*-boom mogte zyn, maar aangezien my de Ceram-Lauwers verzeekerd, dat daar geen Gom nog hers uitquam, en dat ook in het bout van de stem geen wonderlyke reuk was, zo heb ik van die gedagte moeten afstaan.

Naam. In 't Latyn *Lignum Papuanum*: In 't Maleys Caju *Rassamala*, en *Caju Papua*, na de plaats daar het valt: De Ceram-Lauwers zelf noemen 't *Caju Samarra*, een naam

marra nomine communi cum *Casuarina*, a qua tamen multum differt, quam verum nomen sit *Caju-Samada*, quæ est abbreviatio *Caju Rafamala*.

Locus. Lignum hoc deducitur ex illa *Nova Guinea* parte, quæ *Onin-Cubiay* & *Cobiay* vocatur, atque a Ceram-Lauwerensibus, qui Massoy corticem ibi vendunt, navigatione frequentatur: In aliis quoque crevit locis ad *Nova Guinea* partem Occidentalem *Sergile* dictam, quæque sita est ad orientem insulae *Weygeue*. Atque in plurimis aliis *Papuanis* insulis, ac præsertim in illarum maximis *Messoala* & *Ruma-Soala*, sed in media regione in montibus, ubi arbor hæc dicitur folia gerere *Anona* similia: Arborem hanc sponte præcipitari incolæ finunt atque computrefescere, ac dein ejus cor & radices sumunt, hæc autem ultimæ non sunt optimæ: Lignum ab incolis Messoalensibus *Calambacum* vocatur, quo nomine Macasserenæ quoque illud indigitant, quamvis multum a vero differat *Calambaco*.

Album *Caju Rafamala*, quod cibur refert, distingendum est a cinereo, quamvis utrumque odore conveniat, album enim ex *Tsjampaa* adfertur, tenuioremque habet substantiam, cinereum vero ex insulis Papuanis, quod crassioribus constat fibris, saporemque habet falsum, & in majoribus adfertur frustis.

Ufus. Lignum hoc rapsatum albam præbet rasuram, quæ supra porphyritum insuper cum aqua odorata, vel ex floribus destillata in pultem conteritur, qua mulierculæ suum inungunt corpus, non tantum odoris gratia, quam ad refrigerium, uti cum Sandalo quoque fit, quod cum *Oryzae* farina hinc etiam miscetur, lignum autem hoc magis refrigerat quam Sandalum, ac carbonibus inpositum gratum fundit odorem ad styracem accedentem, raro tamen solum ad suffitum adhibetur, sed semper aliis cum lignis mixtum, non admodum est carum, a Ceramenibus enim quindecim vel viginti pondo pro uno emuntur imperiali. Quod ex Papuanis adfertur insulis, ad visum vilioris videtur coloris quam *Cubiense*, longioribus constans fibris, & magis opacum gerit colorem, ex melleo & cinereo mixtum, quo autem magis albet, ac solidius est hoc lignum, eo melius habetur. Si accendatur, tarde ignem concipit, sed fortiorē præbet strepitum.

In Java hoc lignum quoque venditur, quod ibi defertur ex *Zeylana*, & ora *Malabarica*, uti mihi relatum fuit, quod multo subtilius est, & substantiam habet magis albicantem & solidorem, si radatur, pallidum habet melleumque colorem, & ad extremitates vel nodos nigricat. Odore penitus convenit cum *Caju Papua* vel ejus odor jucundior quodammodo est: Ita ut inquirendum haçtenus sit, an *Caju Rafamala*, *Caju Papua*, & *Sembrane* ora Malabarensis, cum isto albo ex *Tsjampaa* delato non una eademque sint ligna, uti puto; ulteriore enim indagine comperi, istud album æque ac cinereum & ruffum in Papuanis crescere insulis, ac præsertim in *Messoala*, unde venale deducitur ad regiones in sinu *Hatuensi* sitas in Ceramæ ora boreali; album autem reperitur in inferioribus arboris partibus juxta radices supra terram, cinereum vero & ruffum, quod vilius est, ex ipsis colligitur radicibus sub terra.

O B S E R V A T I O.

Videtur hæc arbor eadem esse, quæ in *Thef. Zeyl.* pag. 28. vocatur *Arbor KAKURIAGHAAA* odorata, ex qua fluit Gummi Elemi *Herm. Mus. Zeyl.* pag. 52. de qua reliqua vide in *Thef. Zeyl.* l. c.

naam gemeen met de *Casuarina*, van dewelke het nogtans veel verschilt, zynde den regten naam *Caju Samada*, het welke een verkorting is van *Caju Rafamala* boven genoemt.

Plaats. Dit bout wert gebragt uit dat deel van *Nova Guinea*, bet welk men *Onin-Cubiay*, en *Cobiay* noemt: En dat door de Ceram-Lauwers, (die de Massoy baft aldaar verbandelen) bevaren wert: Het valt ook op andere plaatzen van *Nova Guinea's West-zyde*, *Sergile* genaamt, en gelegen regt in 't Oosten van 't Eiland *Weygeue*. Item op meer andere Papoeze Eilanden, en inzonderheid op 't grootste derzelver *Messoala* en *Ruma-Soal*, doch ver lantwaarts in, en op de bergen, daar dezen boom gezegd wert bladeren te hebben, als die van de *Anona*: De Inwoonders laten hem van zelfs omvallen, en verrotten, en daar na nemenze het bert en de wortelen daarvan, doch deze laatste zyn de beste niet, het biet by de Inlanders van voorjchreven *Messoala* *Calambac*, gelyk het ook de *Macassaren* zadanig noemen, hoewel het veel van 't regte *Calambac* verschilt.

Het witte *Caju Rafamala*, 't welk wel na *Ivoor* gelykt, moet men onderscheiden van het graauwe, hoewelze beide malkander in reuk gelyk zyn, want het witte komt uit *Tsjampaa*, en is veel fynder van substantie, maar 't graauwe komt uit de Papoeze Eilanden, zynde veel groover, en brak van smaak, ook in veel groter stukken.

Gebruik. Dit bout geschraapt zynde geeft een wit schraapzel, 't welk men op een steen dan nogmaals, met eenig welriekent of gebloemt water, tot een pap vryft, waar mede de *Vrouwjes bun* lichaam bestrijken, niet alleen om de goede reuks wille, maar ook om het verkoelen, gelyk men mede met het Sandel doet, 't welk men ook met *Rysmeel* daar onder mengt, maar dit bout is wat koelder dan het Sandel; op koolen gelegd zynde, heeft het oock een goede reuk, wat na den *Styrax* trekkende, dog het wert zelden alleen gerookt, maar altyd met eenige andere bouten gemengt, het is niet zeer duur, want men koopt het van de Ceramers de 15. a 20. pont voor een Ryksdaalder: Het gene uit de Papoeze Eilanden komt, is in 't aanzien veel slechter van couleur, dan 't *Cabieysche*, ook lankdradig en donkerdef van couleur, uit den graauwen, en boning-verwigen door malkander gemengt, maar hoe witter en digter dit bout is, hoe beter men 't acht: Aangesteken zynde, brant het langzaam, doch harder, en knerft wat.

Op Java wert dit bout ook verkogt, zynde aldaar aangebragt van *Ceilon*, en de *Mallabaarsche* kust, gelyk my berigt is: Het zelve is veel fynder, witter, en digter van substantie, als men't schraapt, ligt booning-verwig, en omtrent de einden of knoeften swartachtig: Van reuk het *Caju Papua* gants gelyk, of nog wel wat lieftlyker: Zo dat nog te onderzoeken staat, of *Caju Rafamala*, *Caju Papua*, en *Sembrane* op de kust van *Mallebaar*, en het voornoemde witte van *Tsjampaa*, niet eenderlei houten zyn, gelyk ik tot nog toe meene van ja: Hebbende by nader onderzoek bevonden, dat zo wel't voornoemde witte, als graauw-roffe in de Papoeze Eilanden valt, inzonderheit op *Messoala*, van waar 't te koop wert gebragt na de *Negoryen*, gelegen in den *Hatueefen* bogt op *Cerams Noord-kust*, 't witte vint men aan de onderste vlerken deszelven booms, naast de wortel boven de aarde, maar 't graauw-roffe, 't welk slechter is, komt van de regte wortelen onder de aarde.

A A N M E R K I N G E.

Dese boom schijnt dezelve te zyn, die in de *Thef. Zeyl.* pag. 28. genaamt wert *Arbor KAKURIAGHAAA*, dicta odorata, ex qua fluit Gummi Elemi van *Herman* in zyn *Mus. Zeyl.* pag. 52. waar over verderszie de *Thef. Zeyl.* op de aangehaalde plaats.